tranſgreſſus. conor eã̄ diligẽti intuitu ↄtem-
plari. tanto magis ſentio eam ab aſpectu intel-
lectus mei elongari. Operá tamẽ dabo inqui-
ſicõi veſtre pro modulo meo ſatiſfacere ꝓut
ipe de quo agimus dignabitur noticiã ſui deſi-
deráti anime innoteſcẽ. vos aũt vbi vires põdẽ
tante emĩẽtie preſſe ſuccumbũt. oportet fragi-
litati ignoſcere.

¶ Deum nullo p̄dicamento ꝓprie exp̄mi poſſe.

¶ Fratres. ¶ capl'm. ij.

NOs quã̄to diligẽtius huius rei ꝓpẽdim⁹
amplitudĩe tã̄to ardẽtius optamus nobis eã
vtrũqꝫ fieri cognoſcibilẽ ⁊ eius qualicũqꝫ mõ
intueri pulchritudinẽ. et ideo tibi libenti animo
ignoſcimus. ſi ea q̄ verbis nõ vales ſaltem ex-
plices nutibꝫ. Mgr̄ Sciẽdũ ꝙ deũ nullis ver-
bis ꝓprie exp̄mi. nulla poſſe racõne ↄprehendi.
Quõ eni immenſus ⁊ incõprehenſibilis p̄dica-
ret̃. ſi hũane locucõni vel meditacõi includẽ-
tur. Nunc aũt patꝫ ꝙ ſit ã̄mirabilis cũ oĩbus
cordibꝫ ſit incogitabilis. Dyaletica nã̄qꝫ diſſe-
rendi potens potenter queqꝫ dubia diffiniens
cũctas ſcripturas euibrans et euiſcerans cun-
ctam humanam ſapientiã annichilans. cum
diuinitatẽ intendit tante maieſtatis luce rep-
cuſſa panidũ caput tremefacta reflectit atqꝫ
in abdita hũane ſapiẽtie fugiens deliteſcit. diſ-
ſolutiſqꝫ ſilogiſmoꝝ nexibꝫ ſtulta obmuteſcit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Rempe nomīe ꝛ verbo cuncta exꝓmūtur q̄ ſub
decē p̄dicamētis hūano corde ꝯcipiūtur· Sȝ q̄
ex hijs nullū deo cōueniat ꝓprie·manifeſte ra-
tio cōprobat·Nā ſi dixerimus q̄ deus ſb̄a ſit
qui omībȝ ſubſiſtere tribuit·et p̱ quē om̄es res
eſſe habēt·mox vniūſalia ꝛ indiuidua de quibȝ
ſbſtātia p̄dicatur gn̄a et ſpēs in quibȝ verſat̄·
ſimul ꝛ nouē accidētia q̄ ei nc̄c̄io inherēt animo
occurrūt·Si p̄dicetur q̄ deus ip̄a magnitudo
exiſtat q̄ om̄ia in menſura ꝛ numero ꝛ pondere
diſponat·ꝓtinus paucitas huic quantitati ſe
opponit·et ſua exiguitate qđ eſt ſup̱ om̄ia ma-
ximū cōminuit·Qđ ſi ip̄am bonitatē nominem⁹
vel ſūmū bonū·qui cuncta valde bona faciat·
ſtatim malum huic qualitati obuiat·et tanto
bono ſe opponere non trepidat·Qđ ſi creator
vel dn̄s p̄dicetur qđ vterq̧ ad aliquid ſcilȝ ad
mundū refertur·confeſtim relatio opponit an̄
mūdi inſtitucōnem hoc vocabulo eum caruiſſe·
et hoc relatiuū ex mūdi creacōne ei accidiſſe·
cū racō aſtruat·nichil deo accidentale·ſed totū
quod de eo predicatur ei eſſe eſſentiale·Por-
ro ſi vbiq̧ totus dicatur et cuncta ſimul loca
replere aſſeratur mox localitas clamdeſtine
irrepens·illum loco includit·Si autem qui cū-
cta pugillo claudit ſempiternus predicetur
et cuncta tempora diſponere affirmetur·conti-
nuo preterito p̄ſens·p̄ſenti futurum ſuccedere

feſtinat. et iniciū atqȝ finem eternitati aſſeribē nō formidat. Si vero dicatur q̄ om̄ia poſſideat et amictus lūine ſicut veſtimēto refulgeat. ſtatim cogitacō eū hoc habitu priuat. dū amictū lucis vel poſſeſſionē rerum ab eo ſeparat. Nec ſi p̄ns adeſſe p̄dicatur. cōfeſtim ſitus ſtandi vel ſedendi ymaginatur. Si autē vniuerſa regere videatur actus laboris eternā requiē annullare conatur. Porro ſi affirmetur patiens mala noſtra ſufferēs. ilico paſſio ſe immergit. et impaſſibilē pati cōtendit. Hijs quippe decē cūcta humana locutio includitur. et ab omibȝ hijs ꝓprietas ſūme eſſentie euidenti racōne penitus excluditur. Cūcta etenim que vel oppoſicōem vel ꝯtrarietatē vel accidēs ſuſcipiūt nulla racōne ꝓprie deo cōueniūt. Igitur cū racōne repugnāte nichil ꝓprie de deo loqui valeamuſ. ſaltē inproprie et p emgmata de eo loq̄ ſatagamus

Quedā racōe quedā vero fide ēē ꝓbanda.

Fratrēs. Ca. iij.

Videns quidem racō docet deum humanis verbis inedicibilem ſed intellectualis mēs inhianter deſiderat eū ſibi utcūqȝ fieri cognoſcibilem. que mens inſtar ſpeculi anime videt̄. in quo ipſa ymaginem creatoris ſui ꝯtēpletur.

M. Vniuerſa que in rebȝ creatis nouimus per corporeos ſenſus cognouimus. et ea quidem que nec viſu nec experientia didicimus p